

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΘΩΡΙΚΩ

Αί υπό τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργουμένη ἐν Θωρικῷ ἀνασκαφαὶ ἀπεκάλυψαν ἔνθεν μὲν 2 τύμβους ἡγεμονικούς, ἔνθεν δὲ τὰ ἐρείπια ἀνακτόρου. Οἱ τύμβοι ἀπέχουσι ἀλλήλων περὶ τὰ 250 μέτρα· ὁ κυκλικὸς εὐρίσκειται 20-30 μέτρα κάτω τοῦ ἀνακτόρου· τοῦτο εἶνε ἐκτιμημένον ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀκριβῶς τοῦ Θωρικῷ βράχου (ὕψος ὑπὲρ θάλασσαν μέτρα 120-130). Ὁ εἰς τῶν τύμβων εἶνε πρωτοφανῆς διὰ τὸ ἐλλειψοειδὲς σχῆμά του, δὲν ἀπεκαλύφθη δὲ ὅλως εἰσέτι ὡς ἐπαπειλῶν πτώσιν. Ὁ ἕτερος φέρει τάφους 5· τούτων ὁ εἰς κείται ὑπὸ ἄλλον, πρᾶγμα ἐπίσης πρωτοφανές. Ἀμφότεροι οἱ τύμβοι εἶνε συλημένοι.

Ἐυρήματα μέχρις ἄρας προέκυψαν :

2 πόρπαι, μία μὲν ἐξ ἡλέκτρου σχήματος τετραγωνικοῦ ἐπιμήκους, ἄλλη δὲ ἐκ χρυσοῦ, ὁμοία πρὸς δύο παρακείμενα τάλληρα.

1 χρυσοῦς δακτύλιος διαμέτρου 12 χιλ.

1 κτένα ἐξ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ διὰ τὸν κόσμηθον τῆς κόμης (κότσον), μετὰ φιλοκάλως ἐπεξεργασμένης λαβῆς μήκους ἐν ὅλῳ 150 χιλ.

1 βελόνη ἰσομήκης καὶ ἐξ ἐλεφαντίνου ἐπίσης ὀστοῦ.

10 περίπου σφόνδυλοι (χάνδρα) ἐξ ὕαλου, ἰάσπιδος κτλ. Βέλγη λίθινα λεπτότατα ἐπεξεργασμένα.

1 φαρέτρα ἐξ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ, μήκους 200×100 χιλ.

Φύλλα χρυσοῦ σχήματος φύλλων δάφνης καὶ μυρσίνης.

1 δίσκος μολύβδινος διαμ. 150 χιλ. καὶ πάχους 15 φέρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐπιφανειῶν συγκεντρικούς δακτυλίους ἐγγρούς. Τοιοῦτοι δίσκοι εὐρέθησαν εἰς ἄλλους τάφους ὁμοίους 6 ἕως τώρα. Ὁ κ. Χρ. Τσουντας θεωρεῖ αὐτοὺς ὡς νομίσματα.

1 σκελετὸς ἀνθρώπου ἄριστα διατηρημένος καὶ πολυτιμότεος διὰ τοῦτο. Ὀλίγιστοι ὑπάρχουσι τῆς ἐποχῆς ταύτης σκελετοὶ καὶ δὴ οὐχὶ ἀκέραιοι.

Τεμάχια ἀγάλματος (χεῖρες καὶ πόδες) Διὸς καὶ Ἀπολλωνῶνος μαρμαρίνου.

1 ἀγγεῖον μαρμαρίνου καὶ πλήθους ἄλλων κεραμίων τεθραυσμένων. Τὰ τεμάχια τῶν εὐρίσκονται ὅλα, δὲν μένει δὲ παρὰ μόνον ἡ συγκόλλησις. Τὰ ἀγγεῖα εὐρίσκονται, ὅπως εἰς ὅλους τοὺς ὁμοίους τάφους, τεθραυσμένα καὶ ἀναμιξ μετὰ ὀστέων ζώων καὶ πτηνῶν καὶ ὀστράκων μαλακίων. εἶνε δὲ ὅλα ἀγγεῖα, ὄχι διακοσμηθεῖς, ἀλλὰ γρήσσεως οἰκιακῆς. Τὰ εὐρήματα πάντα εἶνε τῆς Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ.

Κατὰ τὸν «Νεολόγον» Κωνσταντινουπόλεως, εἰς σπουδαίαν ἀρχαιολογικὴν ἀνακάλυψιν προσβῆ ἐσχάτως ἡ ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Δεμοργάν ἀρχαιολογικῆς ἀνασκαφῆς ἀναλαβοῦσα ἐπιτροπή. Παρὰ τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Σακάρα τοποθεσίαν ἡ ἐπιτροπή αὕτη ἀνεκάλυψε δύο ἀρχαίους τάφους ἢ ἄλλων οἰκοδομῶν ἐπεγούσας τόπον τάφου, οἳ κατεσκευάζοντο πρὸς ταφὴν τῶν ἀρχαίων τῆς Αἰγύπτου μοναρχῶν. Τούτων ὁ εἰς φαίνεται ὅτι ἀνήκεν εἰς τὸν βασιλέα Μερόαν ἢ Μερά, ὡς ἐξάγεται ἐκ διαφορῶν ἐνδείξεων, ἀποτελεῖται δὲ ἐξ οἰκοδομῆς περιλαμβανούσης 27 δωμάτια, καὶ εἶνε κεκοσμημένος διὰ παμμεγίστου τινὸς ἀγάλματος, τριῶν μεγάλων στηλῶν, πλείστων βωμῶν καὶ διαφορῶν γραφῶν. Τὸ ἕτερον μνημεῖον, μικρότερον ὄν, φαίνεται ὅτι ἦτο τάφος τοῦ βασιλέως Καμπίνη (), ἀποτελεῖ δὲ οἰκοδομήν ἐκ 5 δωμάτων.

Ὡσαύτως καὶ ἐν τινι ἀρχαίῳ οἰκοδομήματι, ἀνακαλυφθέντι ἐν Ἀβουσῆρ, εὐρέθη ἐπὶ τινος στηλῆς ἐκ γρανίτου ἀναγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Σαχώρα. Τὸ οἰκοδομημα τοῦτο διὰ στηλῶν καὶ κίωνων κεκοσμημένον τυγχάνον, φαίνεται ὅτι ἀνήκεν εἰς τὸν ἐκ τῆς 5ης δυναστείας

βασιλέα Φετασισῆς. Ἐκτὸς τούτων ὁ κ. Δεμοργάν ἀνεκάλυψε καὶ πολλοὺς ἀρχαίους αἰγυπτιακοὺς βωμούς, ὡς καὶ ἄλλα διάφορα τῆς ἀρχαίας αἰγυπτιακῆς τέχνης προϊόντα.

Αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν Δελφῶν ἐπανελήφθησαν καὶ θὰ ἐξακολουθήσωσι κανονικῶς, θὰ ἐργάζονται δὲ περισσότεροι ἢ πρότερον ἐργάται, ὅπως τὸ ταχύτερον ἀνασκαφῇ ὁ γῶρος ἐκεῖνος.

ΦΙΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀγαπητέ μου,

Πόσους θὰ πάρη στὸ λαιμὸ τοῦ ὁ Βερναρδάκης μὲ τὴ «Φαῦστα» του! Πόσοι θὰ πιστέψουν ὅτι κρατοῦνε πιά δεμένο τὸν Πρωτέα τῆς δραματικῆς τέχνης, καὶ δὲ φράνει παρὰ μόνον ὄρεξη καὶ ὑπομονή γιὰ νὰ κάμουν καὶ αὐτοὶ ἀπαράλλαχτα ὅτι ἔκαμεν ὁ Βερναρδάκης! Ἐτελείωσε πιά τὸ φῶς τῆς ποιήσεως τὸ εἶδαμε, τὸ μυστήριον τοῦ θριάμβου τὸ μάθαμε, τὸ φιλοσοφικὸ λίθον τὸν ἤψαμε. Τραγωδία καὶ πάλι τραγωδία! Τὸ θέμα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ξεφύλλισμα τοῦ Παπαρηγοπούλου ἢ τοῦ Λάμπρου, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι εἰς ἐνέργειαν, πομπή, μεγαλοπρέπεια, ρητορικὴ, καθαρεύουσα, πάθη, θάνατοι, πατριωτισμὸς, ὅλα περιείσα χυμένα, καὶ ξεμπερόδεψε. Στὸ χέρι μας ἔχομε τὴν Παρασκευοπούλου, ἐδῶ εἶν' ἐπὶ τέλους ἢ Ἐρωῶνη, νὰ ἡ ποιήσις, ἡ τέχνη, ἡ δόξα· «νὰ τὸ εἶδωλον παντὸς λαοῦ», ποῦ λέει ἐπὶ τῆ «Φαῦστα» ὁ Κωνσταντῖνος. Ὅμως ἔτσι γίνετα παντοῦ. Δουλευτάδες ὀλίγοι καὶ πολλοὶ παρακεντέδες τῶν γραμμάτων· δυὸ τρεῖς ἐργατικῆς μέλισσες, καὶ ὀλόκληρο κηφηρεαῖδ' πέντε ἀληθινοὶ ποιητὰ καὶ εἰκοσιπέντε μέτριοι στιχογράφοι. Ἐπειτα πολὺ τὸ φοβοῦμαι πῶς οἱ δυνατοὶ ποιητὰ δὲν ἔχουν δύναμη νὰ γεννήσουν καὶ ἄλλους δυνατοὺς βγαλέμενους ἀπὸ τὴ δύναμή τους. Πιὸ πολλὰ εἶνε τὰ θέματα ποῦ παίρνουν στὸ λαιμὸ τους ἀπὸ τῆς δάφνης ποῦ στολίζουν τὰ μέτωπά τους. Μάλιστα ὁ Βερναρδάκης ἔχει πάρει κόσμον καὶ κόσμον στὸ λαιμὸ του ὅταν φάνηκε μὲ τὴ «Μαρία Λοξαπατηρῆ», γρημάτη, ὅν δὲν ἔχω λάθος, ἀπὸ τὸ θάνατον τοῦ Σαίξπηρ, καὶ ἀπὸ τὴν ὁρμή καὶ τὴ φιλοδοξίαν καὶ ἀπὸ τὴν ἀστοχασίαν τῆς νεότητος. Τῆς οἰχτηριαν οἱ ἄλλοι· ἤψαμε τὸ δράμα μας καὶ τὸ δρόμο μας! Μεσαιωνικὰ καὶ Φραγκικὰ ὁ Βερναρδάκης, φραγκικὰ καὶ μεσαιωνικὰ, τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, καὶ ἐκεῖνοι πρόλογο μὲ διάφορες ἰδέες ὁ Βερναρδάκης, πρόλογος καὶ αὐτοὶ μὲ διάφορα σαλατικὰ ἰάμβους ὁ Βερναρδάκης μὲ ἑλληνικὰ ἀρχαῖα, ἰάμβους καὶ ἐκεῖνοι— μάλιστα καθὼς ἀραδιάζεται τόσον εἰκόλα ὁ δωδεκασύλλαβος—μὲ καθαρεύουσαν ἀλαμπουργέζικη. Ἄλλ' ἔβαλε μέσα καὶ σικνεὺς ὁ Βερναρδάκης μὲ πεζὰ καὶ μὲ χοντρολόγια, ἀλλ' Ἐραῖος τοῦ χροῦς τους ἐνόμισαν καὶ ἐκεῖνοι νὰ χώνουν πάντα μέσα στὰ δράματά τους καὶ ἔνα δυὸ δούλους ποῦ νὰ λένε χωρατὰ ἐπὶ τὴ γλώσσα τῆς χυδαίας, ἔτσι γιὰ νὰ χαρῆ τοῦ Σαίξπηρ ἢ πανίσηρ οἰαὶ καὶ νὰ γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ Βερναρδάκη, τοῦ προφήτη του. Ἐνας μάλιστα ἔκριεν ἀπλοῦστερο νὰ πάρη τὸ ἴδιον τὸ δράμα καὶ νὰ τὸ ξαναφτιάσῃ, κατὰ τὴν ἰδέαν του.

Ἄν δὲ μὲ πιστέψης, νὰ σοῦ στείλω τὰς Ἐκθεσεῖς τῶν ποιητικῶν διαγωνισμῶν, Παλλείων, Βουτσιναιῶν κτλ. Μὰ ξεχνῶ πῶς τὰ ξέρεις καλλήτερά μου, ἀφοῦ δὲ βρίσκειται κατένενα ἔργο τῆς ποιητικῆς φιλολογίας μας ποῦ νὰ μὴν τόχης διαβασμένο ἀπὸ τοὺς στίχους τοῦ Σολωμοῦ ἴσα μὲ τοὺς στίχους τοῦ Ἐξαρχοπούλου. Καὶ δὲν εἶνε λίγα τὰ δράματα ποῦ